

Az Alma

Schwechtje Mihály filmterve

Vizuális terv Az alma című kisjátékfilmhez.

A filmet három napszak jellegzetes színei és fényei határoznák meg.

1. hajnal
  2. alkonyat
  3. napsütéses délelőtt
1. a forgatókönyv ide vonatkozó részeinél, például az első jelenetnél, és a piaci jeleneteknél láthatjuk ezt. A domináns szín a világoskék lenne. Használom a hajnalt és az alkonyatot minden olyan jelenetnél, amelyik nem a főhős tanyáján játszódik. Ezzel szeretném erősíteni a külvilág sivárságát.
  2. az alkonyat például annál a jelenetnél jelenik meg, amikor a paphoz megy a főhős. Ezen kívül a vége jelenetnél tölt be fontos szerepet. Színvilágában nagyjából azonosnak képzelem el a hajnallal, csak a fény kevesebb, és az utolsó jelenetnél megjelennek az égen a vihar jellegzetes színei. Vörös az ég alja, az ég sötétebb kék, mint eddig és mely kék foltok vannak rajta.
  3. napsütéses délelőttöt, a főhős tanyáján szeretném csak használni, azért, hogy világosan leváljék az, hogy az ő környezete sokkal szebb, színesebb, mint a külvilág. Ilyenkor minden szép színes, jellegzetes az almák piros színe. Nem akarom viszont eltúlozni a színeket, tehát csak a hagyományos, természetes színek, (zöld, piros, sárga stb...) kapnának helyet. Ezeknél a jeleneteknél nagy szerepe lenne az árnyékoknak is.

A kameramozgások:

A filmben szeretnék sok fahrtot használni, a kezdő jelenetet a kutyával, szinte végig mozgásban képzelem el, a már említett hajnali fényekkel. A fahrtoknál fontos szerepe lenne a ritmusváltásoknak.

A színészi játék:

A színészi játék kicsit elemelt lenne a valótól. Tehát a szereplőknek picit túl kéne játszaniuk a szerepüket. Ezt az olasz filmben jellegzetes játékmódon tudnám hasonlítani. Pl. Dr. Antonio megkísértése.

***

A film arra próbálna vállalkozni, hogy a humor és a tragikum határán táncoljon. Legalább annyira tragikus, amit látunk, mint amennyire röhejes. Röhejes, ahogy az emberek túl komolyan vesznek mindent. Nem akarom mégsem elveszteni a főhőssel az együttérzés lehetőségét, hiszen az ő szemszögéből valóban tragikus, ha kicsúszik a lába alól a talaj, ha eljön a világ vége.

Schwechtje Mihály

Az alma
(Irodalmi forgatókönyv)

1 A kezdet -kék ház, hajnal, külső-belső

Hajnal van, egy falusi ház ablakából néz ki egy öregember (későbbiekben ő lesz a Tetszhalott), a háttérben egy fiatal nő a tükör elé áll és szépítkezik (a Tetszhalott fiatal felesége) a ház fakerítésének egy elkorhadt lyukán kimászik az utcára egy lefogyott korcs kutya. Az öreg látja, hogy kiment, de nem foglalkozik vele.

1a A kezdet –utcai passzázsok, hajnal, külső

A kutya járja a falu utcáit. Ahogy szaglászik és fut az utcán, azt látjuk, hogy sorra lepusztult házak állnak egymás mellett.

1b A kezdet -tópart, hajnal, külső

A víznél hajnali horgászokat talál. Köröttük letámasztott, felborult kerékpárok. Az egyik mellett talál egy haltetemet, megenné, de a férfi elhajtja.

1c A kezdet -főtér, hajnal, külső

A főtéren közmunkásokkal találkozik, gereblyéznek, sepregetnek, álldogálnak. Egyikük eszik. A kutya odamegy hozzájuk, és tekintetével kunyerál az ételből. Elhajtják onnan.

1d A kezdet -parókia, hajnal, külső

Továbbfut, a parókia ajtaja nyitva áll, a pap épp nyitja az ablakot. Szellőztet. Az ablakból meglátja az ajtó felé tartó kutyát, és kilép a képből. Bevágja az ajtót a kutya előtt.

2. Az új gazda- piactér, hajnal, külső

A piactéren látjuk viszont a kutyát. Szaglászik, ennivalót keres. Reggel lesz. Egy lerobbant furgon érkezik. A főhős (János) száll ki belőle. Kis seprűvel a kezében a padhoz sétál, és lesepri azt. Az autó hátuljából almásrekeszeket vesz elő, és kipakolja azokat egy padra. A tér még üres. A kutya odasomfordál a férfihez. A férfi ad neki egy almát. A kutya megeszi. Ad neki még egyet, majd az első ülésről kiveszi az uzsonnáját egy dobozból, és a kutyának adja. A távolban már mozgolódnak emberek.

János

Friss almám van eladó! Almát vegyenek!
Friss almám van eladó! Almát vegyenek!

A kutya lefekszik János lába mellé a földre. Gyalogos, kerékpáros, és autós emberek állnak meg almát venni. Az emberek szóba elegyednek egymással. János körül megpezsdi az élet.

3 A sárga levelek- tanya, nappal, külső

János tanyáján vagyunk. A tanya gyönyörűen kivakart régi házikó, az első jelenetben látott kutya a küszöbön alszik.

3a A sárga levelek- almás, nappal, külső

János a ház melletti almásban dolgozik. Süt a nap. Létrán állva lemetsz néhány elszáradt ágat az egyik fáról. Az elsárgult levelek lehullnak a levágott ágról. A leveleket egyenként összeszedi, majd a lábnyomait precízen elgereblyézi a fa alatt.

4. Aszalt alma- tanya, nappal, külső

A ház előtt ülve almát karikáz egy tálcára. A tálcát hátraviszi a budihoz, és felteszi annak tetejére, hogy az alma ott aszalódjék. Leveszi onnan az előző adagot, madzagra fűzi az elkészült aszaltalmát, aztán a ház külső falán szögre akasztja.

5 Kopasz érkezik tanya, 5a almás nappal, külső

A főhős a fészerből előszedi az almával teli rekeszeket. Messze a birtok határán egy lerobbant autó jön utánfutóval a tanya felé. A főhős ronggyal áttörölget néhány almát, hogy szép fényes legyen. Az autó megérkezik, egy köpcös, kopaszodó férfi száll ki belőle.

Kopasz

Adjon Isten!

János

Adj Isten!

Kopasz

Csodálatos itt minden!

János

Muszáj,

rend a lelke mindennek...

A szokásos tíz rekesz lesz?

János elkezd felpakolni a rekeszeket az utánfutóra, Kopasz álldogál, és nézelődik, sétálgat.

Kopasz

Remélem, el tudom adni a tízet...

Nem könnyű.
Higgye el!
János
Nem féltém én magát!
Kopasz
Mint a paradicsomban...
Hogy csinálja ezt?
János
Törődés és munka.
Mik a hírek?
Kopasz
Ne is kérdezze!
Nagy zavar van ott a fejekben!

**Kopasz az akácfa alá sétál, gyönyörködik a rendben, leül a fa alá.
A fa alatt ülve meglát az akácán egy almát.**

Hát ez meg mi a fene? Nézzenek oda!
Nézze János, alma nőtt az akácfáján!
Akárhogy is nézem, ez ide van nőve.

János egy üres rekeszrel a kezében odamegy, hogy megnézzze az almát, a rekeszt leteszi.

János
Nem lehet, hogy csak úgy kinőjön...
Kopasz
Hát ez pedig csak úgy kinőtt.
János
Kell, hogy legyen valami magyarázat.
Mindenre van valami magyarázat.
Kopasz
Lehet, hogy valaki ráoltott egy almaágot.
János
Ki oltott volna rá?
Amúgy is ez egy akácfa, nem gyümölcs.
Nem lehet csak úgy ráoltani.
Kopasz
Talán egy méh beporozta.
Olyan ez, mint a lónál és a számárnál az öszvér.
János
És gondolja,
hogy ez most történt volna meg először a világon?
Gondolja, hogy eddig sosem fújt úgy a szél,
nem repült úgy méh,
hogy akác és alma összetalálkozzanak?
Kopasz
Kell, hogy legyen valami magyarázat.

János

Egész nap az almafáimat gondozom.
Metszem, permetezem,
Gyönyörűek. Megmondhatja akárki...

Kopasz

Gyönyörűek.

János

Erre idenő az akácra egy alma.

Kopasz

Talán a rádióaktivitás.

János

Rádióaktivitás egy alma formájában?

Kopasz

Azért nőtt ez ide, hogy bolondítson minket...

Megyek.

Szedje le azt az almát, és felejtse el az egészet!

Én már nem is vagyok biztos benne, hogy láttam!

Isten áldja!

Kopasz elhajt az autójával. János nézi, ahogy eltávolodik, megvakarja a fejét.

6 Egyedül az almával- tanya, nappal, külső

Megfordul a ház felé, elpakolja a rekeszeket a fészerbe, ahogy szabályosan egymásra teszi azokat, látja, hogy egy hiányzik. Kimegy a fészerből, és észreveszi, hogy az akácfán túl van a hiányzó rekesz. Elindul érte, majd megtorpan, visszafordul, és inkább körbejárja az egész házat, hogy ne kelljen a fa előtt elmennie.

7 Megint alma- almás, nappal, külső

Ezek után az almásban látjuk, gallyat metsz. Egyszer csak a szeme elé kerül egy alma. Megáll egy pillanatra, dühödten a földhöz vágja a metszőollót, lemászik a létráról, és elviharzik a ház felé. Az olló ott marad a földön, a lábnyomait elgereblyézetlenül hagyja, a létra felborul.

8 Durcásan a konyhában- házban, nappal, belső

Bent ül a konyhában durcásan, nem tud mit kezdeni magával. Átmegy a szobába, kinéz az ablakon az akácfára. Lassan elindul kifelé, menet közben magához ragadja a konyhai ollót és egy törlőrongyot.

9 Metszés- tanya, nappal, külső

Megáll az ajtóban, nézi az almát, közelebb merészkedik. Egész közel megy, körbejárja. Behunyja a szemét, a ronggyal megérinti az almát. Marokra fogja, majd kinyitja az egyik szemét, utána a másikat is. Rákészül, és levágja az almát, kartondobozba helyezi, beteszi a kocsi hátsó ülésére és elindul.

10 A gázolás- az országúton, nappal, külső

Az országúton, mindenütt a pusztulás nyomaival találkozik. Semmi sem hasonlít arra a tiszta, rendes világra, amit János tanyáján láttunk.

Az országúton autózik, forgalom sehol sincs. Az úton jön két éles kanyar, az első kanyart könnyedén beveszi, a második kanyar után, meglepetésére temetői menetbe ütközik. Tövig tapossa a féket, a koporsóvivők négyfelé szaladnak. A koporsó a földre hull. A kocsi hátsó ajtaja kinyílik, a kartondoboz kirepül az árokba, az alma pedig elgurul. Az autó egy ideig még tolja maga előtt a koporsót, majd végre megáll.

Kiszáll, és a gyászolók jajgatását hallja. Az özvegy egy fiatalasszony, aki rögvést elájul. A koporsóvivők közül a legszebb fiatalember karjába hull. Az özvegyasszony anyja egy tenyeres-talpas asszonyság (Hárpia) letámadja Jánost.

Hárpia

Istenem! Micsoda egy világ ez!
Hát mit csinál maga!
Már a halottakat sem tiszteli?

János azokhoz szalad, akik a koporsót vitték.

János

Nem esett baja? Minden rendben?

Az elájult nőhöz lép, akit épp felpofoznak.

Asszonyom! Asszonyom! Jól van?

Hárpia

Ezt kellett megélnünk!

János

Szentatyám, jól van?
Én csak mentem a laboratóriumba...
Nem akartam én semmi rosszat...

Hárpia

Maga egy gyilkos!

János

Hál' Istennek, nem esett bajuk.

Hárpia

Maga megölt egy szerencsétlen halottat!!

János odalép a Hárpiához.

János

Asszonyom! Halott volt.
Most temették.
Nézze itt a koporsója... halott.

Ebben a pillanatban megmozdul a koporsó fedele és egy jajgató öregember dugja ki a fejét belőle.

A gyászolók hűledeznek.

Az özvegy hisztériás rohamot kap.

Tetszhalott

Nem bírok felállni.
Valami van a lábammal.

János

Uram, megmentettem az életét!
Szentatyám,
majdnem eltemetett egy halottat!

Hárpia

Istenem, még ez is!

János

De, hát él!
Nem csodálatos, hogy él?

A gyászoló nép oszlani kezd.

Az özvegyasszony megint elájul, megint a szép fiatal férfi karjaiba hullik. Néhányan kitámogatják a Tetszhalottat a koporsójából, és a vállukra emelve elindulnak vele a falu felé.

A szép fiatalember a kútnál vizet vesz, és nedves ruhával megtörölgeti a nő arcát, majd a dekoltázsát. A nő feléled, rámosolyog a fiatalemberre, és kéri, hogy vigye haza. A férfi az ölébe veszi a nőt, és elindul a falu felé. A Hárpia marad ott egyedül, és tovább perlekedik.

Hárpia

A legdrágább koporsót vettük!
Fizettük a papot, a sírásót, a sírkövest, a kertészt...
Ott van aztán a halotti tor.
Lehet, hogy a lába is eltörött!
Miből fizessük az orvost?

János

Megfizetem a koporsó árát!
Itt van. Negyvenezer elég lesz?

Hárpia

Látta maga azt a koporsót?
Arany betűk...

János

Nyolcvanezer?
Adok nyolcvanatot...
Százat.

Tessék. Vigye.
Százhuszezer.

Belenyomja a Hárpia kezébe a pénzt, és bepattan az autójába. Magára zárja, és a kormányra hajtja a fejét. A Hárpia egy ideig még kopog az ablakon, majd a botjával egy nagyot csap az autó tetejére, és elmegy. Mikor János felemeli a fejét a kormányról, már üres az út. Sehol senki. Ekkor eszébe jut az alma.

Hátrafordul, látja, hogy nincs az ülésen. Először az első ülések alatt keresi, majd meglátja a dobozt az árokban. Kiszáll, látja, nincs az alma a dobozban. Négykézláb keresi az árokban, de az alma nincs sehol.

János

Legalább megszabadultam tőled.

11 Nyugalom-a tanya, alkony, külső

János a tanyán rendet tesz, még nincs sötét, alkonyat van. Letakarja az autóját ponyvával.

11a Nyugalom-almás, alkony, külső

Végigjárja a gyümölcsöst, lábnyomai után elgereblyézi a földet. Az alma megint ott lóg a fán, de ő ezt nem veszi észre.

12 Este otthon- a házban, éjjel, külső-belső

Bent a házban, lefekszik aludni. Odakint villámlik, zuhog az eső. Az égdörgéstől, nem tud aludni, forgolódik az ágyában. Az ágyával szemközti falon, egy hatalmas mozgó almaárnyék jelenik meg. Hirtelen felül. Az ablakhoz ugrik, hogy megnézzze az akácfát.

12a Este otthon- tanya, éjjel, külső

Kimegy pizsamában az esőbe, és látja, hogy az alma ott himbálózik a fán.

János

Csak egy lehet,
csoda történt.

13 Indulás – tanya, éjszaka, külső

Elindul az autójával, hátul fent vannak rekeszszámra az almák.

14 Találkozás- országút, hajnal, külső

Megy azon az úton, amit már ismerünk a piacra menet, és a gázolás miatt. Hajnal van, köd és esik az eső. Alig lát valamit. Mikor a gázolás helyszínére ér,

lassít, hirtelen a ködből egy alak lép elő. A pap az, megy a temetőbe. János nagyot fékez, kiszáll.

Pap

Fiam, már megint te vagy az?

János

Atyám, de jó, hogy látom.

Képzeld,

alma nőtt az akácfámon.

Csoda történt.

Pap

Mi értelme volna egy ilyen csodának?

A Bibliában nincsenek értelmetlen csodák.

A mai világban nem teheti meg Isten,

hogy ilyen csodákkal bíbelődjön.

Most azt kell figyelni fiam,

hogy az Úr mikor ad olyan jelet,

amivel utat mutat,

amivel megmutatja, hogy...

A hívőnek most az a feladata,

hogy keresse az égő csipkebokrot...

János

De Atyám! Leszakítottam,

és most ugyanott van.

Pap

Te rendes ember vagy.

Nyugodj meg,

és inkább vezess lassabban!

Ne törődj azzal az almával!

14a Találkozás- temető, hajnal, külső

A pap átmegy az úton a temetőbe, onnan kiabál vissza, a ködben már alig látszik, a jelenet végére el is tűnik.

János

De hát leszakítottam,

és megint ott van.

Pap

Ne törődj azzal az almával!

Fontosabb dolgaink is vannak!

15 Jön Kopasz az almákért- tanya, nappal, külső

Az almásrekeszek már elő vannak készítve, a Kopasz érkezik utánfutós kocsijával.

Kopasz

Adjon Isten János! Mind elfogyott.

Vették, mint a cukrot...

Még akkor is viszik,

ha a többi gyümölcs rám rohad.
Hanem, látom még mindig ott van...

János

Ne is mondja. Nem természetes dolog ez.
Van, hogy azt gondolom, lázálmok ezek.
Már arra is gondoltam, talán csoda...

Kopasz

Miféle csoda az,
aminek semmi haszna nincs?
A csodák attól csodák,
hogy segítenek valakin.
A vakok látnak,
a holtak feltámadnak...
Pedig ránk férne már valami...

János

Ha rágondolok, itt feszít.

A halántékára mutat.

Úgy érzem, szétduzzan a fejem.
Mintha ez az alma az agyam helyére nőtt volna.
Mondani akar valamit.
Mintha arca volna, és rám vigyorogna...

Kopasz

Már maga is szörnyeket beszél.
Megszabadítom én ettől az almától!

Leszakítja.

Hol van az arca?
Hol vigyorog?

Beleharap.

Itt? Vagy itt?
Vagy itt?

Hatalmas harapásokkal körberágja. Tömi magát az almával.

Még a csutkáját is megeszem.
Még a szárát is. Bent aztán vigyoroghat.

János félve az akácfa felé néz, és látja, hogy nem nőtt vissza az alma.

16. Piac- a piacon- reggel, külső

János kint van kutyájával a piacon, megint egyedül van, jönnek a vevők, lassan megtelik a tér emberekkel.

A kutya János mellett fekszik nyugodtan, az almája most is nagyon kelendő.

17. -A Tetszhalott- a tanya, nappal, külső

Az országút felől egy sánta alak közeledik a tanyához. A kutya idegesen ugat.
János hisztériás csaholásra kilép a házból.

János

Mi a fene van már?
Mit ugatsz olyan nagyon?

Meglátja közeledni a sántító vénembert. Először elborzadva nézi, majd odakiált neki.

Jöjjön nyugodtan, elzárom a kutyát!

A kutyát bezárja az ólba, az onnan is morog.

János

Látom még sántikál, de különben úgy tűnik...

Tetszhalott

Nem azért vagyok itt, hogy kvaterkássunk,
úgyhogy ne mézes-mázoskodjon nekem!
Azért jöttem, hogy elégtételt kérjek magától.

Míg beszélnek azt látjuk, hogy a kép előterében elkezd kinőni az alma az ágon. Mire a Tetszhalott végigmondja a mondandóját, az alma teljesen kifejlődik, és kitakarja a szereplőket.

Tetszhalott

Eltörte a lábam, az autójával...

János

Hisz élve eltemették volna!

Tetszhalott

Nem kapok nyugdíjat,
mert holtta nyilvánítottak.
A feleségem hozzáment egy kölyökhöz.
Kitettek lakni a fészerbe,
mert a házam megörökölte.
Örökre éljek a fészerben?!!

Botjával püfölni kezdi Jánost.

Legyen átkozott, maga örült!
Legyen átkozott! Legyen átkozott!

A kutya dühödten csahol.

18. Ébredés- A tanya, alkony, külső

Alkonyodik. János a háza előtt fekszik a porban elverve. Ébredszik.

A Tetszhalott lábnyomai látszanak a földben.

Jánosnak véres az arca, fáj a háta, szakadt a ruhája.

Feltápáskodik, engedné ki a kutyát, de látja, hogy az ól nyitva áll, keresni kezdi, meglátja, hogy az öreg lábnyomai mellett ott vannak a kutya lábnyomai is, keresgélés közben egyszer csak az akácfa felé fordul, és meglátja, hogy megint rajta van az alma.

János

Megint itt vagy?

Elkapom, aki a bolondját járhatja velem!

Bemegy a házba, kihoz magával egy demizsont, egy kisasztalt, egy hokedlit, és a fa alá teszi ezeket. Ezek után ennivalót hoz az asztalra. Letépi az almát, leül és vár.

Nem mozdulok, míg,
ki nem nősz a két szemem láttára!

Tölt magának a borból, szel magának kenyeret, felszeleteli az almát, megvacsorázik. Mikor tölt, és kenyeret szel, csak pillanatokra veszi le a szemét a faágáról.

Villámlik, dörög az ég, zuhogni kezd az eső, beesteledik. János fején folyik a víz, mégis rendületlenül nézi az ágat, amit a házból kijövő fények jól megvilágítanak. Arcán büszke elégtétel látszik, mert a fán semmi sem változik. Az eső eláll, hirtelen, mintha nappali fény lenne, olyan nagyot villámlik. A fa ága megmozdul, és kinő az alma az ágon. János elképedve nézi, majd tehetetlen düh fogja el.

Felpattan, elmegy a ház mögé és egy baltával tér vissza. Nekilát kivágni a fát. Az ég hatalmasat dörren, villámlik, és zuhogni kezd az eső. A horizonton a falu felől robbanásokat és tüzet látni. János kivágja a fát, aztán kiássa a fa gyökerét is. Jégeső esik. Hatalmas gödörben áll János és lapátolja ki belőle a földet.

19. A vég- a tanya, hajnal, külső

János már nem látszik ki a gödörből, csak halljuk, hogy zihálva lapátol, és látjuk a földkupacot, amire rádob mindig egy újabb lapáttal. A horizonton minden füstben és ködben áll, van, ahol a tűz is ég. Az almásban leverte az almákat a jégeső.

Vége.

e-mail: schwechtje@axelero.hu

tel: 06304035731